

DOBRÁ
VODA

VÍTÁ VÁS

OBEC DOBRÁ VODA U PACOVA

DOBROVODSKÝ
ZPRAVODAJ
2017

OBSAH

Úvodní slovo starosty	2
Tříkrálová sbírka.	3
Masopust 2017	3
Velikonoční tvořeníčko	5
Rybníkářství v Dobré Vodě u Pacova	6
Obecní zabíjačka 2017.....	7
Vaření piva.....	9
Dobrovodské poutování 2017.....	12
Prádelní koš.....	14
Jalový vrch.....	14
Hasiči.....	15
Vodafest.....	16
Rozhovory s novými občany DV	18
Komiks.....	20
Kronika obce Dobrá Voda u Pacova 2016.....	22
Adventní čas v dobré vodě.....	26
334 dní mimo Dobrou Vodu	26
Galerie	30

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Občasník je na světě. Nebylo to jednoduché, dopisovatelé mají čím dál delší lhůty dodání a v redakci je honička a stres.

V letošním roce jsme opět investovali do komunikací v naději, že odkloníme přívalovou vodu mimo vesnici. Zda se nám to podaří, ukážou deště, které přijdou.

Letošní kalendář je věnovaný dobrovodským psům. Psi jsou objektem, na který bylo v tomto roce nejvíc stížností. Tak díky kalendáři můžeme identifikovat majitele. Samozřejmě největší průseráři jsou známi. Doufám, že v novém roce budou majitelé ohleduplnější ke zbytku vesnice.

V novém roce Vám přeji hodně štěstí a zdraví.

Vážené susedky, vážení susedé,
motivační čtení, které nám má dát smysl žití v tomto údolí

Vám přeje

Miloslav Matěj Zíka

starosta

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA.

Letos jsme chodili ve složení: Kristýna Švecová, Anežka Hlavinková a Liduška Zíková.

Vybralo se celkem na Pacovsku 129 109 Kč. V Dobré Vodě se vybralo 3 551 Kč. Je to celkově více než v loňském roce. Farní charita Pacov děkuje všem za ochotu.

M.M.Zíka se svou dcerou.

MASOPUST 2017

Již tradiční akcí dá se říct, jelikož se konal počtvrté, byl masopust, který připadl na sobotu 25. února. Po sobotním obědě se začali účastníci průvodu scházet ve třídě místní školy. Pro pořádný základ před náročným odpolednem se od začátku podával grog, pelhřimovská 12°, a nechyběly ani lihoviny. Nesmíme však zapomenout na mladší účastníky, kteří se posilňovali čajem a kofolou.

Před samotným zahájením průvodu se lehce po druhé hodině podávalo kolečko rumu s hašlerkami. Musím říci, že né všem zúčastněným zahajovacího kolečka přišla tato kombinace vhodná.

Ve čtvrt na tři předal žid klíč od vsi bábě a odemkli ves k zahájení průvodu. Doprovázení muzikou harmonikářů Vojtou Kudrnou a Honzou Korbou se začalo od jednoho konce na čisto a proto první zastávka byla u Zíků, kde hned od začátku byl osud dne předurčen. Kolečka lihu se střídala

s kolečky koblih a dalších pochutin. Průvod plný krásných převleků jako byl například již zmiňovaný žid, bába, medvěd, nevěsta, smrtka a další zahájili tanec na první píseň na přání - Vysoký jalovec. Při písni se utrhl medvěd z řetězu, provedl paní domácí a pokračovalo se dál do vsi.

Návštěvou domu od domu, mícháním lihu s lihem a tancem na pořad se opakující píseň Vysoký jalovec jsme pomalými, ale jistými krůčky kráčeli k únavě a konci průvodu. Utancování a přejedení jsme kolem čtvrt na sedm podvečer dorazili na poslední návštěvu místní dojírny. Po ukončení průvodu byla akce přemístěna do školy, kde byla tradičně slavnostní poprava koně. Dvojice harmonikářů doplněna o bubeníka se postarala o zábavu, až do pozdních večerních hodin.

Petra Čajová a Martin Jaroš

VELIKONOČNÍ TVOŘENÍČKO

Jak je u nás již zvykem, když skončí zima, tak se vrhneme do tvoření jarní výzdoby a vítání jara.

Tento rok jsme tvořili 8.4.2017. Jako téměř pokaždé se nás sešlo hodně. Letošní změnou byly květiny kalanchoe. Sice se nejedná o typicky jarní symbol, ale na rozdíl od petrklíče mě osobně kvete letos už potřetí a je jedno, jestli jsou Velikonoce nebo Vánoce. Také jsme dělali ozdobné květináče, proutěné ozdoby na dveře a zdobili vyfouklá vajíčka. Za pestré nápady můžeme poděkovat paní Trefilové a paní Bártové, které vždy překvapí nějakou novinkou, kterou oceníme.

Myslím si, že naše jarní i vánoční setkání jsou krásná v tom, že se propojí všechny generace, mladší pomůže staršímu a starší si popovídá s mladším. To se neděje všude, spíš si myslím, že se jedná o výjimečnost, kterou se naše Dobrá Voda může pochlubit. Tak si važme toho, že se u nás něco děje a že se najdou lidé, kteří přípravě věnují svůj volný čas a mají z toho ještě dobrý pocit.

Kateřina Pošustová

RYBNÍKÁŘSTVÍ V DOBRÉ VODĚ U PACOVA

Bliží se konec roku 2017, proto se poohlédneme, co se všechno odehrálo v našich rybnících.

Zbývá nám popsat osud předposledního rybníku, a to pod Zíkoví. Rybník má výměru 4 670 m². Mnohokrát se bagroval. Vždy to bylo hodně náročné, protože je to náš nejhlubší rybník a také dříve technika nebyla, jako je dneska. Poslední bagrování proběhlo v roce 2002 a roku 2003 se zhotovilo nové železné stavidlo (viz letopočet na stavidle). 3. 5. 2003 se zabudovalo do rybníka. Jelikož stavidlo vážilo hodně (7q) a nebylo možné použít techniku, bylo za potřebí hodně mužské síly, ale vše se podařilo. Od té doby rybník funguje dobře, i když občas nám rybí obsádku zreguluje vydra říční. V rybníku chováme ryby do váhy 1-2 kg a pak je přesouváme do rybníku Hať, kde vyrostou – jak my říkáme – do jateční velikosti.

Také tento rok – 1.4.2017 – jsme bagrovali rybník pod Babky. Práci provedlo VOD Kámen a vyzdění a štětění hrází firma Kozák Pacov, ale hodně práce tam udělali Dobrovodští hasiči. Všem zúčastněným děkuji. Hned 14.4. jsme tam vysadili 480 ks plůdku. 18.3. se se lovil rybník Hať, za týden po Zíkoví. Výsledky přírůstků byly dobré. V létě o prázdninách byl kontrolní odlov v Hati a pod Šafářovi.

V roce 2018 chceme na jaře lovit rybník Hať a pod Zíkoví, tak vás všechny zveme, přijďte se podívat a ať jste každý v roce 2018 zdraví jako ryba.

Zapsal Pošusta M. st.

OBECNÍ ZABÍJAČKA 2017

Dne 22.4.2017 se uskutečnila v pořadí již druhá obecní zabíjačka. A to u příležitosti kolaudace opravené kovárny. Ta byla slavnostně otevřena, v tu chvíli, nejstarším a nejmladším občanem Dobré Vody. Shodou náhod byl na místě, v tu chvíli, zrovna nejstarší starosta M. M. Zíka. (už také není nejmladší, pozn. redaktora). Počasí nebylo moc příznivé, ba naopak docela vlhké. Proto byl nakonec zrušen i harmonikář pan Kudrna, který by moc parády s promoklou harmonikou neudělal.

Jako vrchní řezník byl opět pozván pan Josef Žák (místními oslovován Józka) z Dobšic u Znojma, spolubojovník z vojny, Daniela Mareše staršího (Józou oslovovaným jako Máňa). Prase se dovezlo o den dříve, v pátek, od pana Sváčka Vlastimila z Dolních Hořic, k našemu překvapení bylo dvoubarevné – černobílé. Ještě v ten den bylo zabito u starosty na dvoře, a to jednou přesně mířenou ranou mezi oči.

V sobotu brzo ráno vypukla ta pravá zábava. Pařák jel naplno pěkně schovaný pod přístřeškem u kovárny, trouby a sporáky byly pořádně do ruda, řezník začal rozdávat úkoly a vše jelo jako po sádle. Romy dopoledne po malých, v Mlíkárně se točila pelhřimovská desítka (pro jistotu) a ve škole dvanáctka. Chvilími se zdálo, že nebude neumaštěného půllitru. Místním myslivcem Miroslavem Vlachem jr. byl také střelen divočák, kterého přivezl, připravil a daroval vše k výrobě pochutin.

Připravovali se tradiční pochoutky jako jitnice, ovárek, jelítka, tlačěnka, paštyka, pečené maso, řízky, škvarky, zabíjačkový gulášek a další speciality moravského šéfkuchaře/řezníka – sekaná, zelný salátek nebo třeba nakládané maso na gril atd. To bylo možné si ugrilovat přímo na kamenu u Mlíkárně. Kdo měl volné ruce, pomáhal, jak uměl. Bylo možné si vyzkoušet ruční plnění jitnic, což se jako tradičně setkala s velkým úspěchem, nejen u místních. Některým se občas pozdávalo, že narazili na „slepé střevo“, protože naplnit takovou pěknou jitnicí není nic jednoduchého.

Mimo jiné, také současně probíhalo vaření piva na Dobrovodskou pout. Hlavním sládkem byl Ady ze Zďáru nad Sázavou, kamarád ze studijních let Martina Trefila. Veškerý aparát a suroviny dovezl sám sládek. Jednalo se o svrchně kvašené pivo, jelikož tento druh nepotřebuje ležet tak dlouho jako klasické pivo.

Oficiální ochutnávka zabíjačkových specialit proběhla večer v místní Škole za účasti kapely The Flying Bus. Jídlo všem chutnalo, jen muzika byla pro některé občany příliš hlasitá, a proto se odebrali domů dříve, z důvodu zachování zbytků svého sluchu. To asi aby nám mohli zase příště naslouchat.

PS: Řezník tentokrát přežil bez ztráty krve, dokonce mu zůstaly všechny prsty.

V Dobré Vodě u Pacova, dne 21.12.2017 dali hlavy dohromady a napsali

Miloslav Matěj Zíka a Lukáš Vlach

VAŘENÍ PIVA

V tomto článku bych chtěl popsat okolnosti vedoucí k výrobě historicky prvního dobrovodského piva, výrobu samotnou a možná i malinko z konzumace, ale to už lezeme do zelí ostatním autorům, takže pití vezmeme jenom okrajově. Pro ty, kteří se nemohli zúčastnit nebo nebyli u všech fází, zkusím shrnout technologický postup a vysvětlit fakt, proč byl Dobrovodský ležák vlastně podvod.

Pro pochopení všech souvislostí je třeba začít ze široka. Jednoho dne zavítal do vsi mladý perspektivní stavař a milovník piva Adam Šteidl až ze Žďáru nad Sázavou, který vlastní amatérskou aparaturu, se kterou zkouší vařit různé druhy piv. Bohužel zapomněl, že se nemá bavit se starostou nebo neměl srdce od něho utéct, a tak z jejich několikahodinové konverzace (respektive monologu) vyplynul slib, že nám Ady uvaří vlastní pivo na pout'. Během cca půlroku mezi zrodem myšlenky a samotnou výrobou se tříbily různé nápady, až z akce vznikl kompletní plán. Pivo se bude vařit přímo v Dobré Vodě v kovárně během obecní zabíjačky, do poutě bude zbývat akorát 8 týdnů, takže musí být svrchně kvašené, které stihne uzrát, všichni si pochutnáme a kromě zabíjačky, kterou každý zná, i něčemu přiučíme.

Správný příběh by sice měl mít zápletku rozuzlenou až nakonec, ale protože bude druh piva dále často zmiňován, musím alespoň zhruba a jednoduše na pár rozdílech vysvětlit, proč Dobrovodský ležák není ležák. Ležák neboli spodně kvašené je druh piva, mezi které patří většina v Česku průmyslově vyráběných piv. Během vaření se část piva několikrát odlévá (přesněji třetina), ohřívá v separátní nádobě a poté zase smíchá. Hlavní kvašení probíhá za nižších teplot (cca 8-14°C) dva týdny a poté se po stáčení nechává několik měsíců ležet. Během této doby pivo kompletně prokvasí a nasytí se bublinkami oxidu uhličitého. Oproti tomu svrchně kvašené pivo se vaří po celou dobu v jedné nádobě, kvasí pomocí odlišných kvasinek za teplot mezi 15-20°C a leží pouze několik týdnů, tudíž neprokvasí tak dokonale jako ležák, je tedy sladší, hutnější, díky rozdílným chmelům voňavější a má méně bublinek. Tolik teorie, přecházíme k praxi.

V předvečer zabíjačky přijel vrchní sládek i s početným doprovodem a přistěhoval celý aparát skládající se z velkého plynového vařiče, sedmdesátilitrového hrnce a několika dalších nádob a pomůcek pro přelévání, míchání, atd. Pro samotné uvaření 70 litrů piva je třeba namlít cca 25 kg sladu (což je vlastně namočené, vyklíčené a usušené zrní). My jsme konkrétně použili a v pátek večer mleli většinu ječného a část pšeničného sladu. Pro přesnější informace o konkrétních druzích sladu, chmele a dalším mohu poskytnout kontakt na pana sládka.

Jelikož proces vaření piva je časově náročný, začínalo se v sobotu již v 7 hodin ráno. I když jsme zvolili na náročnost výroby i čas jednodušší, svrchně kvašené pivo, stejně nám práce zabrala celý den. Jako první se v hrnci ohřívá voda smíchaná se sladem. Pro správné rozkládání cukrů obsažených v obilí je nutné udržovat dané teploty po určitý čas. Jedná se o dost nudnou a několik hodin trvající fázi výroby piva, kdy několik lidí stojí kolem hrnce a kouká, jeden drží teploměr, další obří vařečkou míchá a třetí točí kolečkem na vařiči. Ostatní se vyptávají sládka na informace, ochutnávají první výrobky od mistra Joži a zapíjí je cizím pivem vařeným dozajista před několika měsíci.

Po překonání této fáze už má celé dílo příjemně sladkou chuť a je připravené ke scezování. My jsme asi hodinu scezovali přes dva sudy s jemně provrtaným dnem a následně zachycený slad ještě propláchli. V této fázi se určuje následná stupňovitost piva, podle toho, jak moc se mladina (tak se říká přecezené sladové vodě, propláchnutý slad je ono známé mláto, kterým se krmí prasata) propláchnutím naředí. Stupňovitost se určuje měřením obsahu cukru v mladině, my si tedy uvařili slabou třináctku. Následuje fáze, které se říká chmelovar. Do mladiny se přidávají granule chmele a celý hrnec se přivede k varu. Chmel je sám o sobě dost nechutná věc, granule se jíst nedají, celé dílo tedy přestává být sladké a místo toho hodně zhořkne, takže už nemá cenu neustále ochutnávat.

Po několik desítek minut trvajícím varu přichází na řadu filtrace. Tato fáze už je hodně náročná na hygienu, všechno musí být desinfikované a vyvařené, protože když se do piva dostanou divoké kvasinky, chytne špatné kvašení a nezbyvá, než ho vylít do kanálu. My ale byli jako obvykle hygieničtí, takže jsme úspěšně přefiltrovali, čímž se oddělil chmel, který se z granulí zatím rozvařil na kaši, a my mohli přejít ke chlazení. Do velkého hrnce jsme pustili průtočnou spirálu a čekali více než hodinu, než se pivo schladí na max. 20 °C, abychom mohli do práce pustit kvasnice. V tuhle chvíli už bylo to nejtěžší

za námi, takže už jsme se mohli naplno věnovat ochutnávání vepřových specialit a čekat, až se dílo vychladí. Poté jsme vše přelili do sudu, přidali kvasnice a sud přemístili do vytopené knihovny, kde po následující tři týdny probíhal ten nejdůležitější proces, a to kvašení.

Během kvašení držel starosta nepřetržitou stráž, sbíral veškeré hnědé fleky, které se vyskytly na povrchu, a neustále hlídal, aby vše probíhalo, jak má. Abychom si vyzkoušeli opravdu vše, tak pan sládek rozhodl, že pivo bude za studena chmelené. Tento proces spočíval v nácpaní silonky chmelem a spuštění do týden kvasícího piva (viz foto). I když jsme podivně vypadající silonce plovoucí na hladině nedůvěřovali, vytrvali jsme a došlo na okamžik stáčení. Stáčení je chvíle, kdy zjistíte, jestli veškerou vynaloženou práci a investovaný materiál vypijete nebo obratem stočíte do kanálu. Nám naštěstí vyšla první možnost, takže jsme s radostí ochutnali, veškeré pivo stočili do sudu, kvůli více bublinkám a trvanlivosti natlakovali pomocí bomby s CO₂ a umístili do lednice v kovárně, kde zůstalo ležet 5 týdnů.

Během čekání na pout' se opět hodně přemýšlelo. Vznikl název Dobrovodský ležák, odkazující na oblíbenou činnost našeho pana starosty, a to být marod v posteli. Když už byl na světě název, zbývalo vymyslet způsob slavnostního naražení. Přišlo nám vhodné se při této zvláštní příležitosti svátečně ustrojit, nakoupit si keramické podtácky a celé servírování pojmout jako velkou událost. Byla oprášena stará pípa, sud se musel tlakovat pumpičkou a samozřejmě jenom do půllitrů s uchem.

Po nekonečném čekání přišel onen památný okamžik. Starosta narazil. Do půllitrů začalo téct něco, co vypadalo jako opravdové pivo, pěnu mělo hustou, barvu tmavší a příjemně zakalenou a krásně vonělo po chmelu. To už jsme věděli, že celé snažení nedopadne fiaskem a první lok nás v tom jenom utvrdil. Ti, kteří čekali ležák, byli možná malinko zklamaní, ale zbytek, který se těšil na svrchně kvašené, byl nadšen. Historicky první dobrovodské pivo mělo dle ohlasů velký úspěch, o čemž svědčila i rychlost, s jakou sud zmizel. Kdo ví, jestli ještě někdy proběhne další vaření, protože převoz aparatury ze Žďáru je náročný, ale každopádně nezbývá než doufat nebo si v kovárně postavit vlastní minipivovar.

DOBROVODSKÉ POUŤOVÁNÍ 2017

Pátek:

Tento den je vždy ve znamení příprav. „Tohle přines, támhle to prosím přidělej, nepij jen pivo a snaž se být užitečný!“ Ani tento pátek nebyl jiný. Základnou je jako vždy Mlíkarna a její okolí. Tam se to poctivě musí nanosit. Naštěstí přítomným dobrovolníkům, potulným „postávačům“ a klasickým výčepákům, nechyběla píle a letní kino bylo přepraveno mrknutím oka. Nechyběl ani oheň a Lukyho teplý kámen, na kterém si všichni účastníci pátečního setkání upekli své pochutiny. Po společné večeři následoval film „Čapí dobrodružství“, který zaujal nejen malé diváky a poklidně uzavřel páteční večerní posezení.

Sobota:

Druhý pouťový den byl malinko náročnější a návrat na „místo činu“ brzy ráno, je vždy tak trochu nepsaná disciplína. Společnými silami se napíchlo prase, spustilo se celodenní rožnění a zároveň neokoukatelná podívaná pro široké spektrum diváků. Aby práce šla lépe od ruky, hrál nám kolotočář Fanda disko hity na plné pecky, že jsme se ani neslyšeli. Mezitím připravoval střelnici na večerní nápor střelců a paní kolotočářová voněla intenzivně růže, aby Radim měl růže, tak jak to má rád. Kolotoč pro dospělé bohužel Fanda opět neměl. Po obědě se SDH Dobrá Voda vydala na soutěž do Věžné a zbytek netrpělivě očekával šestou hodinu.

Šestá hodina byla magickým časem, byla to chvíle, kdy se poprvé slavnostně narazilo Dobrovodské pivo. Tzv. „Dobrovodský ležák“, jen etiketa s ležícím starostou v posteli a s teploměrem protentokrát chyběla. A když je něco sváteční, nesmí chybět sváteční oblek. Ženy v šatech a muži v oblecích, tak jak se při slavnosti sluší a patří. Pivo bylo dokonalé. Výrazná a hutná chuť potěšila snad každého pivaře, dokonce i znalce a uctíváče královny piv – Pelhřimov 12°.

Následovala volná zábava. K poslechu a tanci zahrála kapela Jezevci a porcovalo se pečené prasátko. Nechyběly ani kořalkové smršťe, přípitky na lepší zítřky a neděle celkově. Věřím, že všichni domu odcházeli spokojení, alespoň ty co si tak pamatuju, že tam byli.

Neděle:

Sraz v místní kapličky na „Nedělní mši“ je prakticky povinností každého Dobrováka. Jako vždy bylo plno, až lidé stáli venku před kapličkou a s nastraženými ušima poslouchali kázání pana faráře. Po mši proběhl oběd s poutníky, herci divadla a panem farářem.

Po vydatném poutovém obědě proběhl tradiční fotbalový turnaj. Účast byla hojná, dorazili dva další týmy z okolních vesnic, které se v přátelském duchu utkali s místní omladinou. Ta před poutí poctivě trénovala a předvedla tak čistou a koukatelnou hru. Pro menší a nefotbalové fandy byl připraven skákací hrad hned vedle kapličky. Pro starší ročníky pokračovalo občerstvení a posezení u Mlíkarny. Nechybělo brilantní divadelní vystoupení skupiny Hralous, která si jako vždy získala publikum a byli tak odměněni mohutným aplausem a obdivem publika.

Počasí nám celý víkend přálo a doufám, že další ročníky nebudou jiné. Věřím, že se zde sejdeme ve stejně tak hojném počtu jako v tomto roce a minimálně stejně tak si to společně užijeme znovu. Aneb Dobrovodskému poutování ZDAR!

PRÁDELNÍ KOŠ

Budou to skoro tři roky, co jsme se poprvé sešli ve zkušebně a pokusili se vytvořit něco alespoň trošku podobného punku. Skládali jsme různé texty (kterým se teď už jenom smějeme) a z toho mála, co bylo v našich silách zahrát na kytaru, vymýšleli melodie. Po roce snažení jsme to vzdali, ale letos v lednu přišel nápad zkusit to znovu. Ne že bychom hráli o tolik lépe, ani v psaní textů nejsme profesionálové, ale snažíme se a to je hlavní.

Nyní jsme v kapele čtyři. Vzadu u bubnů tomu celému udává rytmus Tom Kršek, baskytary se ujal Jenda Hlavinka a já s Emanem Marešem brnkáme na kytaru a dělíme se o zpěv. Občas si za námi přišel zazpívat i Karel Kofroň z Kámena. Těžko říct, jaký styl hudby vlastně hrajeme, sice všichni rádi posloucháme punk, takže nejvíc inspirace pochází právě odtud, ale sami pořádně nevíme, co z toho vzniká.

Snažíme se scházet alespoň jednou týdně, ale přesto za tu dobu vznikly pouze dvě písničky. Asi se budete divit, že už jsme stihli dvakrát vystupovat. Poprvé v létě, na setkání pod Jalovým vrhem a podruhé o týden později na Vodafestu. Obě akce jsme si užili a děkujeme pořadatelům za důvěru. Od té doby stále zkoušíme a pracujeme na nových písničkách.

JALOVÝ VRCH

V sobotu 29. 7. 2017 proběhlo setkání na Jalovém vrchu

Setkání začalo tradičním výstupem na vrchol, kde Mgr. Martina Pekařová, archivářka Státního okresního archivu Pelhřimov, pohovořila o historii Dobré Vody, a to v souvislosti s připravovanou knihou o naší obci. Po sestupu z vrchu proběhlo kejklířské vystoupení a již tradičně se opékalo prase pro občerstvení.

Součástí programu bylo také setkání kapel ve třídě bývalé školy, konkrétně: Místní těleso, PK, Vobruč band, Nevidim, Čerstvý schody. Letošní program byl tedy i hodnotný kulturní zážitek.

Jan Hlavinka

HASIČI

Hasičský rok 2017 začal tradičně 18. února hasičsko-rybářskou taneční zábavou. SDH děkuje všem, kteří se plesu zúčastnili a jak věříme, dobře bavili.

Okresková soutěž se uskutečnila na dnes již bývalém fotbalovém hřišti v Kámeně 20. května. Bohužel chladné počasí nesvědčilo dobrovodskému výběru. Štafeta díky našemu dravému mládí patřila mezi nejlepší výkony dne, na hasičském útoku chybělo trochu víc sešranosti a zkušeností. Třeba příště. Výkon rozhodčí ocenili zařazením našeho družstva mezi 4 poslední.

Na pohár starosty obce Věžné proběhla příprava s dostatečným předstihem. Pohár se jako tradičně běhal dvoukolově, započítával se čas z lepšího pokusu. První pokus se dobrovodskému sboru povedl lépe, v druhém zřejmě naši odvážné sedmici došly síly. Celkově to stačilo na druhou půlku tabulky.

Závěrem nám dovolte Vám popřát do roku 2018 mnoho zdraví, osobních úspěchů a ať nadále není v naší obci třeba zásahu jednotek hasičů.

SDH Dobrá Voda

VODAFEST

Rok se s rokem sešel a v pátek 7.8. jsme začali připravovat již jubilejní desátý ročník místního folklórního festivalu – VODAFEST! Tentokrát jsme se však museli obejít bez otce, zakladatele festivalu a předsedy z.s. Mlíkaři Jana Vlacha, který touto dobou někde na Novém Zélandu přeměňoval sníh ve zlato a kázal vodu a pil víno.

Začali jsme klasicky, rozdělení do několika skupin, ranními nákupy. Skupina A (Lukáš s Lenkou) vyjela do nedalekého Pelhřimova, kde zjistila, že sehnat sud Kofoly je zde velký problém (pozn. redakce – díra zakopaná). Nakoupili jsme tedy aspoň kus překližky na guláš pro gulášmámu a v Novobalu trochu plastu na servírování. Vzhledem k tomu, že nákup v jindřichohradecké likérce proběhl již o pár dní dříve, mohla se skupina Bčkařů věnovat manuálnímu pracem při přípravách areálu festivalu. Po návratu z nákupu jsme se za pomoci místního myslivce Miroslava Vlacha ml. a jeho poloslužebního vozu pana Amaroka vypravili do Křeče bez křeče pro kadibudky. Ale nebyly to jen tak ledajaké kadibudky! Byly to kouzelné kadibudky – nemuseli jsme na ně ani sáhnout a byly naloženy. Pan Amarok se s nimi vrátil na místo určené a jel si po svém. Mezitím přišla řada na pana Mastera se zapůjčenými naloženými kádemi od RS Dobrá Voda a velitelem vozu kapitánem Jarošem. Ten díky svým dlouhým prstům, které sahají až do táborského zimního stadionu, zařídil pěknou hromadu sněhu. Pak už nezbývalo než obdarovat lahvi rolbaře a začít futrovat sníh za pomoci ručních bagrů. Mezitím se do areálu dovezlo to nejdůležitější – pivo a kamion. S usazením návěsu byl opět díky kluzkému povrchu problém, ale nebylo to nic, s čím by si místní kouzelník pan Magic neporadil. Po návratu sněhařů probíhala výstavba pivovarských a obecních stanů. Pivo jsme přikryli sněhovou dekou, aby nenasávalo okolní teplo jako tomu bylo v předchozích ročnících, kdy pivo pěnilo a tvořila se nekonečná fronta. Ve večerních hodinách proběhla videokonference s předsedou, aby si zkontroloval připravenost. Kontrola proběhla v pořádku, bez výhrad, ale značně se protáhla. Někteří z konference nedošli ani domů, ale díky tomu byli v sobotu ráno první na značkách a mohli tak pokračovat v sobotních přípravách.

V sobotu přišel čas na guláš – vařil se, ladila se na něj vodní lázeň a doladili se poslední drobnosti v areálu. Netrpělivě jsme očekávali příjezd zvukaře, který tentokrát neměl zapnutý režim

letadlo a dokonce jsme se s ním i spojili. Úderem poledne byly všechny přípravy dokončeny, my se mohli převléct do svátečního a vyčkávali na příjezd pozvaných kapel. Po zahajovacím panáčku to na podiu rozjeli dvě místní kapely – Místní těleso a Prádelní koš. Po nich následoval pelhřimovský herecký soubor NNP (Nikdy není pozdě), kteří to i přes svůj vyšší věk umí pěkně rozjet. Na podium se vystřídali s kapelou Pirates of the Pub, kteří k nám přijeli z Českých Budějovic. Ačkoliv Pražáky nemáme moc v oblibě, tak se nám další kapela na podiu – Sisus Ralsis – velmi líbila. Následovali další dvě punkové kapely – Lekses a Svoloč, které jsme vzali na doporučení Jendy Jonáka z Lidmaně. Hlavní kapely celého festivalu byli Punk Floid a Houba. Po nich následovala Indiánské rezervace a PPB (Prášek proti bolesti). Celý program uzavřela místní skupina DVP se svým ne moc obsáhlým repertoárem, ale zato velkým divadlem. Do stanu jsme uléhali jako slušní lidé (za světla) a někteří jeli noční směnu v prodeji pochutin a lahůdek až do dopoledních hodin.

Po úžasném večírku přišlo nedělní vystřízlivění – úklid. I v úklidu se zdokonalujeme, každý rok se do úklidu zapojuje víc a víc lidí. Po spočítání kasy a snědení slavnostní pizzy se kolem páté hodiny rozcházíme do sprch a postelí. Za celý sobotní den nás navštívilo zhruba 180 lidí a alternativních váglusů, kteří vypili dohromady 800 litrů echtovního pelhřimovského piva, 20 litrů kořalky a zajedli to 30 litry guláše, 200 párky v rohlíku, nějakou tou klobásou a pak se znovu projevila kouzelnost kadibudek, protože z prázdných se staly plné.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem zúčastněným, pořadatelům a zvláště těm, kteří pomáhali při přípravách a úklidu pouze za stravu a pivo. Příští rok se na vás těšíme znovu naběhlí a plní síly 4. 8. 2018!!!

Jaroslav Pejčoch, Lenka Vacířová a Lukáš Vlach

ROZHOVORY S NOVÝMI OBČANY DV

Jsmo velmi rádi, že i v tomto roce se počet obyvatel o pár navýšil. Oba měli ke vsi velmi blízko, nyní jsou již součástí.

Martin Trefil

1. Co se ti líbí na naší obci?

Pelhřimovská dvanáctka na čepu, společenský život ...

2. Kdy už se konečně nastěhuješ/nastěhujete?

Dávám tomu měsíc, maximálně dva! Ale už topíme!

3. Plánujete rodinu?

Jenda Pejčochů říká už půl roku, že má žena je těhotná, ale to už by touto dobou měla podobnou postavu jako já.

4. Jaké máš koníčky a zájmy?

Rybníkaření, sbírání známek Pelhřimovska a drobný zahrádkaření.

5. Máte chuť se více zapojit do chodu obce? A jak?

Slibuju, že odpracuji víc hodin na lupení než loni.

Lukáš Vlach

1. Po kolika letech se vracíš do vsi?

Odstěhovali jsme se v únoru roku 1991. Po třicítce jsem se chtěl usadit na nějakým klidným místě.

2. Co tě k nám vedlo? Proč tvůj návrat trval tak dlouho?

Sociální skupina. Dvacet let jsem se věnoval hlavně studiu a teď už se konečně cítím dost moudře na to, abych tady rozdával rozumy.

3. Tvé zájmy a koníčky?

Hlasité motocykly a hokejček Jardy Jágra!

4. Plánuješ se zapojit do dění v obci?

Já myslím, že už to víc nejde.

5. Plánuješ založit rodinu v roce 2018?

V roce 2018 plánuju postavit dům. Zasazení stromu a zplození syna plánuji na roky další.

Lenka Vacířová, Miloslav Matěj Zíka

KOMIKS

1) V Dobré Vodě je poklidné chladné odpoledne. Starosta, patriot a ochránce vsi je na své hlídce.

2) V dálce zahlédne něco podivného.

3) To není možné...

5) Valí se do naší vsi!

4) To jsou imigranti!

6) Co s tím má správný starosta udělat. Vždyť nejsou naši! Chtějí nám vzít naše ženy! Zbudojí si svá sídla na okrajích obce! Vychovávají zde své vlastní rodiny!

7) Odvážnému starostovi nezbylo nic jiného, než zakročit dřív než se ta náplava dostane do vesnice.

9) Dnes nás hlídka ještě zachránila a může se tedy pochlubit svým úlovkem.

8) Kulka přesně zasáhla cíl a starostou nezvané plavidlo jde ke dnu. Toto musí zastavit každého cizáka.

10) Kéž by každá obec měla takto uvědomělého starostu a ochránce. Zvláště v dnešní době, kdy stát nás neochrání a nedokáže korigovat neřízenou migraci mezi kraji či obcemi. Nebo snad ne?

Jan Vlach

KRONIKA OBCE DOBRÁ VODA U PACOVA 2016

POČASÍ

Rok 2016 byl na teploty průměrný, počet ledových dnů /den, kdy teplota nevystoupí nad bod mrazu/ byl u nás 25, tropických dnů /den, kdy teplota vystoupá nad 30 stupňů Celsia/ byl 24. Nejvíce srážek spadlo u nás v únoru, v listopadu a prosinci. Naopak v letních měsících byly srážky téměř nulové. Sněhu bylo v zimě málo, srážek celkově také.

KULTURNÍ AKCE

9. ledna navštívili naši obec tři králové /D. Mareš – DV3, M. Bělovský – DV10 a B. Blažková/ a pro farní charitu Pacov vybrali 2775,- korun.

23.ledna uspořádaly spolky Lesklé koule a Mlíkaři za finanční podpory obce dětský karneval. Jako již dlouhou řadu let zpět i na této akci hrála a o zábavu a soutěže se starala skupina Jezevci. Asi dvacet pět dětí si zasoutěžilo o malé ceny, pochutnalo na párku s chlebem a navrch získalo sladkost v tombole. Vstupné se vybírá 50 korun.

30. ledna přednášel opět Jan Urban z Vlašimské astronomické společnosti o tom, co je možné shlédnout nad hlavami v naší obci po celý následující rok.

13. února prošel vsí masopustní průvod, který čítal asi třicet masek. Jako obvykle se zúčastnila bába, medvěd, nevěsta, kůň, šašek, žid, cikánka apod. Letošní rok zpestřili hudební doprovod dva harmonikáři /p. Vojta Kudrna z Pacova/. Večer se ještě všichni mohli sejít v místní škole a poslechnout si několik kapel a zároveň ochutnat všechny vykoledované dobroty.

20. února uspořádal sbor dobrovolných hasičů a rybářů hasičský ples. K poslechu a tanci hrála skupina Status M, tanečníci si mohli zakoupit tombolu, která byla opět velmi bohatá a všechny pobavila vtipná scénka sehraná členy pořádajícího spolku. Vstupné je již několik let tradičně sto korun českých.

19. března se v místní škole opět konalo tvoření s jarní a velikonoční tematikou. Suroviny a náměty na tvoření zajistily M. Trefilová a J. Bártů za finanční podpory obce, občerstvení si účastnice přinesly vlastní.

19. března večer vystoupali dobrovolníci na Vrchu, aby ve vhodnou dobu zapálili oheň /vystřelili světlici/ a tím se zapojili do akce Keltský telegraf. Naše vyvýšené místo přijímá světelný signál z Křemešniku a posílá jej dále k Mladé Vožici.

25. března -28. března se slavily Velikonoční svátky. U nás se dodržují tyto tradice. Děti několikrát obejdou obec s řehačkami a řehtají místo zvonů. V sobotu dopoledne pak jdou vyřhtávat výslužku za svou činnost. V pondělí dopoledne chodí koledovat chlapci a muži. V naší obci na přestupný rok koledují i děvčata. Letos nám neděli zpříjemnilo i vystoupení folklórního souboru Stražišťan z nedalekého Pacova s pásmem Jaro a Velikonoce.

30. dubna se tradičně pálí čarodějnice, a to Na vrchách v lomu. Dobrovolníci před akcí upraví hromadu odpadu /většinou větve/ a večer za tmy se hranice zapálí. Obyvatelé vesnice postojí u ohně, popovídají, případně si opečou vlastní uzeniny.

20. – 22. května se uskutečnila pout'. Měla celkem již zajetý průběh. V pátek večer se promítal na návsi film, v sobotu večer hrála kapela Břímě /také na návsi/, v neděli dopoledne byla sloužena mše svatá v místní kapličce a odpoledne se sehrál fotbalový turnaj doplněný vystoupením divadelního souboru Hralous z Pelhřimova. Děti si zaskákaly na nafukovacím hradu, který zakoupila obec pro podobné příležitosti.

30. července se uskutečnil již patnáctý výstup na Jalový vrch. Tentokrát si krátkou přednášku připravil PhDr. Pavel Holub ze Státního okresního archivu Pelhřimov. Jeho informace se týkaly především historie okolí Dobré Vody a Pacova a o nejstarších záznamech v archivech. Poté se všichni odebrali zpět do obce a na návsi u mlékárny shlédli pohádku nejen pro děti O červené Karkulce. Bavili se až do pozdních večerních hodin.

6. srpna uspořádal místní spolek Mlíkaři další hudební festival Vodafest. Vedle místní kapely Místní těleso vystoupily mimo jiné NNP, Tom77, Krize středního věku, Louty, Vision Days. Hudební žánr kapel byl většinou punk. Akce trvala od 15,00 hodin do dvou hodin ráno druhého dne. Mnoho návštěvníků i místních přespalo ve vyhrazeném prostoru pro stany. Všichni měli k dispozici i mobilní toalety TOI TOI. Organizátoři uvádějí 160 platících návštěvníků.

27. srpna ve 14,00 hodin proběhlo nahrávání zvuku našich dvou zvonů umístěných v kapličce, a to zvukaři z Českého rozhlasu.

SVĚCENÍ OBECNÍHO PRAPORU

17. září proběhla v naší obci slavnost svěcení obecního znaku a praporu. Autorem návrhů je pan Miloslav Daněk z Nového Dvora. Oficiální popis znaku je: Ve stříbrno-modře vlnitě děleném štítě nahoře kosmo džbán, dole zvon, obojí opačných barev. Vlajka má popis: List tvoří dva vodorovné pruhy, bílý a zvlněný modrý s jedním vrcholem a dvěma prohlubněmi. V bílém pruhu kosmo džbán, v modrém zvon, obojí opačných barev. Poměr šířky k délce listu je 2:3.

Po úvodním slovu starosty M. Zíky posvětil symboly p. farář Jaromír Šmejkal z Pacova. Odpoledne zpříjemnil poslech dechové kapely z Černovic. Návštěvníci slavnosti se mohli projet kočárem taženým koňmi a kočírovaným p. Miroslavem Vlachem /DV 11/. Na hřišti u kapličky probíhal fotbalový turnaj a odpoledne zpestřil i požární útok členů místního sboru dobrovolných hasičů. Večer dechovku vystřídala Vlčeveská čtyřka, která hrála k poslechu i tanci ve třídě místí školy. Pro všechny bylo zajištěno i občerstvení. Týden před plánovanou akcí se uskutečnila brigáda na úklid školy a přilehlého okolí a celé návsi.

26. listopadu se opět v místí škole vánočně tvořilo. Vznikaly svícny, adventní věnce, ozdoby a dekorace s vánoční nebo zimní tematikou. V 18,00 hodin se pak všichni přesunuli na náves před kapličku, kde byl slavnostně rozsvícen vánoční strom /kaštan/. V kapličce vystoupilo pěvecké těleso Lumen s pásmem koled a vánočních písní. Občané a návštěvníci se poté mohli vrátit do třídy školy a tam spolu ještě pobýt a popovídat si.

5. prosince u nás opět chodili čerti. Několik mladých mužů a žen se převléklo za masky čertů, Mikuláše a anděla a navštívili domácnosti, kde jsou děti. Dárky pro děti dávají většinou rodiče Mikulášovi předem. Děti se vykoupí básničkou, písničkou a slibem, že se polepší.

7. prosince /na svátek svatého Ambrože, patrona včelařů/ pořádali včelaři z Pacovska ve třídě místí školy přednášku o včelách a jejich léčení. Posluchači byli především z řad včelařů z Pacova a okolí.

V Dobré Vodě jsou tři včelaři – Miloslav Matěj Zíka /DV 19/, Jiří Pošusta /DV 37/ a Daniel Mareš /DV 3/.

10. prosince bylo od 18,00 hodin v místí škole sehráno divadlo Černovickým senilním divadlem. Divadelní kus se jmenoval Záskok a byl opravdu zdařilý, všem divákům se velmi líbil a byl odměněn bouřlivým potleskem.

22. prosince proběhlo malé vánoční vystoupení v kapliče. Na klarinet zahrál Vítek Pešek a na flétnu Ondra Pešek /oba z Pacova/, další flétnistkou byla Anežka Hlavinková /DV 13/. Program pokračoval vystoupením pěveckého souboru In Pace. Večer vystoupil v místí škole Slávek Klecandr.

26. prosince večer zahrálo ve škole několik kapel /Místí Těleso, NNP, Čerstvý schody, Nazdárce/.

29. prosince zakouzčil nejen pro děti ale i pro dospělé kouzelník Martin Hruška z Pacova. Večer vyprávěli ve třídě školy Martin Trefil, Anna Symonová a Jan Pejčoch zážitky z cesty po Peru.

30. prosince nás opět navštívil folklorní soubor Stražišťan, tentokrát s pásmem Vánoční zvyky. Večer následoval oblíbený tradiční šipkový turnaj pro děti a následně pro dospělé.

31. prosince jsme se rozloučili se starým rokem ve třídě místí školy, kam mohl kdokoli z obce i okolí přijít a popovídat si. Společně jsme shlédli půlnoční ohňostroj zakoupený obcí.

Zdeňka Marešová

ADVENTNÍ ČAS V DOBRÉ VODĚ

Zase po roce jsou tu Vánoce! Umíte si představit Vánoce bez adventního věnce a výzdoby?

Já tedy ne! A proto jsem ráda, že jsme opět měli možnost se v místní škole sejít a něco si vytvořit. Díky velkému výběru ze všech ozdob, přírodních materiálů, stuh a dalších potřebných věcí vznikaly nádherné dekorace. Jako každý rok jsme si mohli dle své fantazie ozdobit adventní věnec a vytvořit z větviček svícen. Letošní novinkou byl skleněný svícen zdoben cukrem (solí) a květináč, zdobený větvičkami, ozdobami a třeba i svíčkou.

Jsem velmi ráda, že se tato tradice v naší vsi drží a v tomto vánočním čase se společně setkáváme. Velké díky patří paní Marii Trefilové a Jarče Bartů za skvělé nápady, realizaci a pomoc při samotném tvoření.

První adventní víkend nepatří pouze tvoření. Jak je již zvykem, scházíme se v 18:00 u kapličky, abychom rozsvítili náš vánočně ozdobený kaštan (Všimli jste si nového prvku? Ke kometě přibyla hvězda!). Svažené víno a teplý mošt nesmí u této příležitosti chybět. V kapličce jsme si mohli poslechnout hudební vystoupení sboru In Pace. Liduška Zíková si pro tuto příležitost připravila dvě koledy, které chtěla zahrát na klávesy. Ty ale nebyly vůbec slyšet. Jsem velmi ráda, že na nás Lída nezanevřela a krásné koledy nám zahrála při další příležitosti, a to 22. prosince. Na tento datum byl do kapličky pozván sbor z Chýnova - Chválicí skupinka. Dle mého názoru to bylo to nejlepší, co jsme mohli pozvat (doufám, že se naše názory moc neliší☺).

Lenka Vacířová

334 DNÍ MIMO DOBROU VODU

Poslední rok byl pro mně poměrně nezvyklý. Rozhodl jsem se cestovat. V dnešní době je možnost zažádat si o roční pracovní víza na Novém Zélandě a já si nenechal tuto možnost utéci.

Již v březnu 2016 jsem patřil mezi šťastlivce, kteří dostali víza, protože pro Česko je jich pouze omezený počet a každoročně se po nich jenom zapráší. Rok, který jsem měl na vycestování, jsem využil k dokončení školy, podání výpovědi a přípravy všeho a všech doma na můj výjezd. K tomu se mi naskytla možnost navštívit státy Střední Ameriky, kam mě doprovodil kamarád.

V půlce ledna tohoto roku jsem si tedy sbalil krosnu, hodil jí na záda a vyrazil. Moje první cesta vedla do Mexika a odtud jsem po souši cestoval na jih. Nahlédl jsem do sedmi států a tam navštívil pradávné májské ruiny, zdolal vyhaslé i aktivní sopky, koupal se v různých slaných i sladkých vodách a ochutnal kde co. Zážitky z těchto šesti týdnů se dají těžko vyčíst, protože Střední Amerika je velmi rozdílný svět, než který známe my – Evropané. Každopádně mě už tlačili zélandská víza, a proto jsem v Kostarice skočil na letadlo a cestoval znovu na západ.

Přistál jsem na Jižním ostrově Nového Zélandu. Po pár dnech jsem měl vyřízeno vše, co bylo potřeba, zajištěno bydlení a dokonce jsem našel práci ve stavebnictví, s kterým jsem měl již zkušenosti z domova. Skoro každý víkend jsem využil na cestování, případně jsem si dal delší pauzu mezi jednotlivými pracemi a porozhlížel se po okolí, kde jsem se právě nacházel.

Nejdélší dobu jsem zakotvil po přesunu na Severní ostrov v malém městečku Ohakune, které bylo pod horou Ruapehu. Zde jsem ke svému štěstí našel na několik měsíců práci jako sněhotvořič a na konci zimní sezóny jako vlekař. Poprvé se mi tak povedlo strávit celou zimu ježděním na prkně, což byl vždy můj sen, ale až na Zélandu pro to bylo dostatek času a svobody. Abych si užil pravý Zéland, vyzkoušel jsem si taky rozdílné práce na sadech, kde se pěstuje chloubu této země - kiwi. Mimochodem, když jsem viděl, kolik je s tímto ovocem práce a kolik lidí se na jeho pěstování musí podílet, myslím, že ceny kiwi v obchodech jsou ještě nízké.

Zéland ale nebyla jenom práce. Potkal jsem tam spoustu rozdílných lidí ze všech konců světa a z některých se stali velmi dobří přátelé, které zase rád někde uvidím a pravidelně jsem je zval k nám na návštěvu (mnozí nemohli uvěřit, že naše malá vesnička může mít například vlastní pohledy, které jsem pravidelně rozdával na rozloučenou těm nejbližším). Při cestování jsem navštívil tolik rozdílných míst, že snad ani není možné je na těchto řádcích vyjmenovat. Zéland je obrovská zelená země plná krás, které stojí za to vidět a především zažít. Samotní Zélandťané (Kiwáci) jsou neskutečně milý, otevření a jejich věčná pozitivní nálada je opravdu nakažlivá. Ale samozřejmě všechno není tak růžové a i tato země má svá negativa jako každé jiné místo na světě.

Když přišel čas odjezdu, loučil jsem se Zélandem jako mým druhým, krátkodobým domovem. Zdaleka jsem neviděl vše, co nabízí, a nenavštívil jsem všechna místa, která jsem chtěl. Každopádně vím, že svět je velký a bohatý na zážitky a vrátit se, i třeba jen jako turista, se dá vždy.

Když jsem se po jedenácti měsících z cest vrátil domů, měl jsem pocit, že se nic zásadního nezměnilo, jenom jako kdybych si na chvilku odskočil. Za což jsem neskutečně rád, protože je skvělé mít se kam vrátit a mít svůj stálý domov. Jsem si ale jistý, že třeba až budu pročitat ostatní články toho občasníku, budu si uvědomovat, kolik jsem toho v Dobré Vodě propásl. Nicméně už teď vím, že těch 334 dní za to stálo a ještě nějakou chvíli budu pokračovat v cestování a budu se hnát za zážitky, poznáním, ale i strastmi, které mě dělají bohatším, zkušenějším a moje oči otevřenějšími.

A ještě jedno velké díky všem, kteří mi toto všechno umožňují a starají se o můj domov, když tu nejsem. Opatrujte se všichni.

Jan Vlach

GALERIE

Výstup na Svidník

Rostbíf – silvestrovská pochoutka

Hať – leden

Čarodky 2017

Šipkový turnaj 2016

Tvůrci časopisu:

Miloslav Matěj Zíka

Mgr. Lenka Vacířová

Jan Hlavinka

Ing. Jan Vlach

Ing. Lukáš Vlach

Ing. Miroslav Vlach

Bc. Jan Pejčoch

Martin Jaroš

Milan Pošusta st.

Milan Pošusta ml.

Bc. Kateřina Pošustová, DiS.

Klára Zíková

Zdeňka Marešová

Ing. Martin Trefil

Petra Čajová

Jaroslav Pejčoch